

[Kurt Hansen.]

i den propaganda, som det er naturligt for et parti at lægge for sit nye program. Vi mener ikke, at det ændrer en tøddel ved noget som helst, at rådet nu eventuelt bliver valgt af et borgerligt folketing. Det vil give nøjagtig de samme betingelser at arbejde efter, som man hele tiden har haft.

Vi mener tværtimod, at når man fører sådan nogle ting frem, så kan det være med til at forskyde de reelle problemer, problemerne omkring kampen på arbejdspladserne. Vi mener helt oplagt, at kampen på arbejdspladserne må være noget mere udviklet, at der må være indhøstet langt flere resultater, inden man begynder at forskyde tingene på den måde, der er tale om her. Vi vil ikke i en situation, som den, vi står i nu, være med til ligesom at forskyde tingene fra arbejdspladsgulvet ind i parlamentet.

En ting, jeg godt vil spørge DKP om helt konkret — og jeg håber også, det er muligt at få et konkret svar på det — er: på hvilke områder vil f. eks. F. L. Smidths cementmonopol blive stækket, hvis man gennemførte en lov af denne karakter og tingene blev forvaltet af et borgerligt eller et socialdemokratisk flertal i denne sal?

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil godt indledningsvis slå fast, at dette lovforslag, som ligger her, nr. 83 om mærkning og skiltning, drejer sig i al enkelhed om to ting, nemlig en pligt for detailhandelen til tydeligt at angive oplysning om pris for den enkelte vare og en bemyndigelse for monopoltilsynet til eventuelt at kunne foreskrive, at bestemte varer, varegrupper eller varettyper, skal være tydeligt forsynet med oplysninger f. eks. om varernes indhold og sammensætning, deres holdbarhed, behandlingsmåde og funktion eller deres egenskaber i øvrigt med henblik på forbrugernes vurdering af varernes kvalitet og brugsegenskaber. Og som det er sagt her nogle gange, er lovforslaget jo en ordret gengivelse af forbrugerkommissionens forslag fra betænkning nr. 597.

Med hensyn til baggrunden for dette forslag vil jeg godt fremhæve, at vi jo allerede på en række specielle områder såsom levedsmidler, medicinalvarer, giftstoffer har forskellige former for mærkningsregler. Tanken med dette forslag fra kommissio-

nens side var at udbygge dette allerede kendte system, og det er altså også direkte svar på den henstilling, folketingsudvalget i 1970 gav handelsministeren, og som lød på, at forbrugerkommissionens arbejde med den lovgivning, der kan støtte forbrugernes mulighed for at bedømme priser og kvaliteter, service o. lign., fremmes med henblik på, at et forslag på disse områder søges fremsat allerede i indeværende samling.

Jeg må tilstå, at det er mig komplet umuligt at se det odiose i at kræve, at forbrugeren får besked dels om prisen på den vare, han står i begreb med at købe, dels hvad i alverden der egentlig er i den vare, han betaler for. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg som forbrugerrådsformand meget gerne ser det foreliggende lovforslag gennemført, fordi det vil afhjælpe et overordentlig stort behov.

Når ministeren i sin tale sagde, at store dele af kommissionen var betænkelige ved forslaget, så må jeg oplyse, at kommissionsflertallet i denne sag er endog væsentlig større end det kommissionsflertal, ministeren støtter sig så kraftigt på i spørgsmålet om butikstid.

Til socialdemokratiets ordfører har jeg kun en enkelt bemærkning, nemlig den, at da han remsede årsagerne op til, at denne sag ikke er blevet fremmet her før, glemte han nok den væsentligste, nemlig den, at forbrugerne ikke hidindtil har haft dette høje tings særlig store bevågenhed. Men nu er der jo altså tegn i sol og måne på, at tingene er ved at vende, og selv en hr. Jens Peter Jensen er jo vendt, siden han som ordfører i 1971 med brask og bram gik imod det samme forslag.

Når hr. Sigsgaard taler om produktkontrol, er jeg ganske enig med ham. Det er ti-fold så værdifuldt som efterfølgende kontrol. Og jeg kan da også oplyse, at forbrugerindflydelse på produktionen er et af de 2-3 spørgsmål, som er prioriteret højest på Forbrugerrådets arbejdsplaner.

Jeg ønsker altså at støtte dette lovforslag, men jeg hørte jo også ministerens ord om, at han vil fremsætte forslag i næste samling. Og da jeg er realist, må jeg sande det gamle ord om, at når man ikke kan få den man elsker, så må man elske den man får. Må jeg i al stillfærdighed glæde mig over, at det nu endelig ser ud til, at der vil ske noget lov-